

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	Indexat la: 00260.03
--	---------------------------------

Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work

OS	DUICU, Adrian. Modalități de realizare a securității europene la începutul mileniului III. Teză de doctorat. Conducător științific: Prof.univ. Mihail VASILE-OZUNU. București: Universitatea Națională de Apărare "Carol I". 2006. Sursa suspiciunii: Andrei Luca POPESCU / 18 iunie 2014 / www.gandul.info .
OA	MATHIOPOULOS, M. A stronger, global Europe: Toward a new Atlantic partnership". <i>New York Times</i> . 22 noiembrie 2003.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă:

p.72:00 semnifică textul de la pag.72 până la finele paginii.
p.00:00 semnifică ultima pagina în întregime

Notes:

p.72:00 means the text of page 72 till the end of the page.
p.00:00 means the last page, entirely.

[RSS](#)

20 dec 2015 18:06

- [Publicitate](#)
- [Horoscop](#)
- [Arhiva](#)

- [English](#)
- [Deutsch](#)
- [Magyar](#)

[Gandul](#)

Like 541k

gandul.info web [cautare avansata](#)

cuvant cheie cauta [okidoki](#)

- [HOME](#)
- [STIRI](#)
- [POLITICA](#)
- [INTERNATIONAL](#)
 - [Alegeri în SUA](#)
- [FINANCIAR](#)
 - [Locuri de muncă](#)
 - [Vacanțe și călătorii](#)
- [PUTEREA GÂNDULUI](#)
 - [GÂNDUL MEU](#)
 - [COMUNITATEA GÂNDUL](#)
- [REPORTAJ](#)
- [MAGAZIN](#)
 - [Mobile World Congress](#)
- [SPORT](#)
 - [AUTO](#)
- [VREMEA](#)
- [LOCALE](#)
 - [Banăuțeanul](#)
 - [Bihoreanul](#)
 - [Clujeanul](#)
 - [Ieseanul](#)
 - [Sibianul](#)
- [Cu Gândul la Fericire](#)
- [Tragedia din Clubul Colectiv](#)
- [Tu știi ce mai fac banii tăi?](#)
- [Sănătate](#)
- [IT&C](#)
- [Auto](#)
- [VIDEO](#)
- [Cultura](#)
- [Vreăupreședinte](#)
- [Votesti](#)

ONE și L'ERBOLARIO
aduc parfumul naturii în cadourile de Crăciun

**Câștigă 30 de premii
de 160 lei fiecare**

[93 comentarii](#) 33493 afișări

- [Home](#)
- [Stiri](#)

Doctorul în științe militare Adrian Duicu, un plagiat descoperit de Gândul

de [Andrei Luca POPESCU](#) Publicat la: 18.06.2014 08:56 Ultima actualizare: 13.09.2015 09:58

- [Share On Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [Share on G+](#)

Fostul baron PSD de Mehedinți Adrian Duicu, arestat preventiv și trimis în judecată pentru un caz de trafic de influență cu ramificații care au dus până la cabinetul prim-ministrului Victor Ponta, are și el doctorat. Plagiat în mare măsură, așa cum a descoperit Gândul, după ce a consultat teza acestuia de

doctorat de la Universitatea Națională de Apărare „Carol I”.

[exclusiv](#)

1

Share

Tweet

2

G+1

93 Comentează

6 Email

Adresa de e-mail la care vrei să primești ȘTIREA atunci când se întâmplă

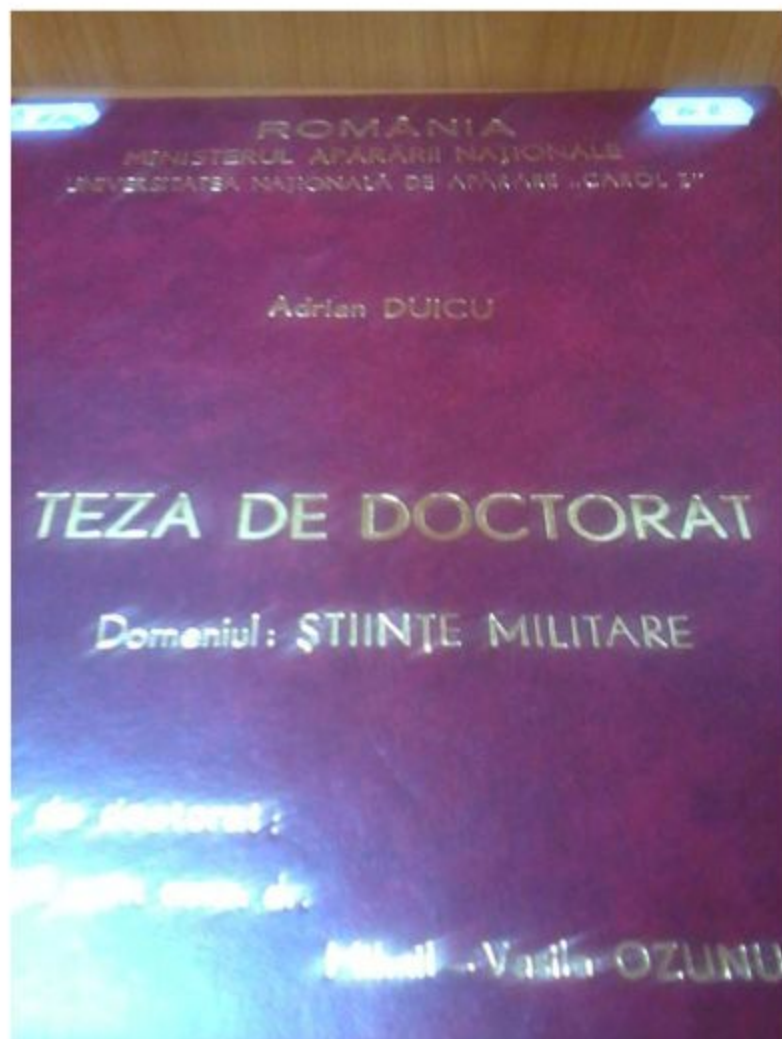
Liderul PSD Mehedinti Adrian Duicu, fost președinte al Consiliului Județean, deține titlul de **“doctor în științe militare”**, acordat de Universitatea Națională de Apărare “Carol I” (UNAp), în 2006. [gândul](#) a consultat teza lui Adrian Duicu și a constatat că este un plagiat copy-paste din mai multe surse. Vă prezentăm, în continuare, analiza comparativă a unor fragmente din teza de doctorat a lui Adrian Duicu față în față cu sursele originale.

Duicu a fost arestat preventiv de procurorii DNA pentru trafic de influență, care - susțin procurorii - ar fi fost făcut chiar în anticamera premierului Victor Ponta (și el [autor al unui plagiat de tip copy-paste](#)). Absolvent de Inginerie în București, conform [cy-ului public](#), Adrian Duicu a ajuns doctor după ce a urmat un **curs postuniversitar de conducere strategică în domeniul securității naționale, în perioada ianuarie-iulie 2003, la Colegiul Național de Apărare, apoi studiile doctorale la UNAp, sub îndrumarea profesorului Mihail Vasile-Ozunu, general în rezervă.**

Conducerea UNAp a arătat, la solicitarea [gândul](#), că teza de doctorat a lui Adrian Duicu se numește **“Modalități de realizare a securității europene la începutul mileniului III”**, iar Ministerul Educației i-a acordat în 2006, lui Duicu, titlul de “doctor în științe militare”, cu numărul 5764/2006. **Lucrarea are 166 de pagini și 57 de surse bibliografice citate.**

[Gândul](#) a consultat teza de doctorat a lui Adrian Duicu la biblioteca UNAp și a putut extrage câteva fragmente din ea, neavând însă permisiunea conducerii UNAp să xerocopieze lucrarea integral, fiind invocat faptul că UNAp este o unitate militară. Cu toate acestea, lucrarea de doctorat are caracter nesecret.

Coperta tezei de doctorat a lui Adrian Duicu.

Fără nicio excepție, fragmentele extrase aleator de reporterul [gândul](#) din teza de doctorat a lui Adrian Duicu provin din alte surse – fie paginile de internet ale unor instituții publice precum NATO, Parlamentul European, Comisia Europeană, fie din lucrări academice și articole de specialitate, fie din documente publice precum Manualul NATO sau Strategia de Securitate Națională a României. **Unele sunt citate, alte nu, însă toate sunt copiate cuvânt cu cuvânt.** Lucrarea lui Adrian Duicu nu prezintă niciun aspect de originalitate, redând pur și simplu, pe zeci de pagini, structurile și descrierile oficiale ale unor instituții europene cu atribuții de securitate – NATO, ONU, OSCE, Uniunea Europeană. Uneori autorul își asumă, la persoana I și fără citare, părerile sursei de unde a copiat fragmentul.

Concluziile lucrării lui Adrian Duicu, partea esențială a unei lucrări academice care ar trebui să fie originală în cea mai mare parte, constând în analiza proprie autorului, sunt de asemenea copiate din alte surse, fără citare.

Contactat de [gândul](#), profesorul Mihail Vasile-Ozunu a explicat că nu îl cunoaște pe Adrian Duicu din alte circumstanțe decât cele academice, chiar dacă Ozunu era în 2006 membru PDL, iar Duicu făcea parte din PSD. **Profesorul nu consideră că teza de doctorat pe care și-a pus semnătura are vreo problemă academică, acest lucru fiind întărit, în opinia lui Ozunu, și de comisia de evaluare din UNAp, dar și de Ministerul Educației, care a acordat titlul de doctor.**

„Nu numai eu am considerat respectiva lucrare drept validă, ci și catedra de profil din UNAp care i-a dat aviz favorabil, comisia de doctorat și comisia de atestare a titlurilor științifice de doctor, conferențiar și profesor de la Ministerul Educației. Pe dl. Duicu l-am cunoscut pe timpul frecventării cursurilor Colegiului Național de Apărare. Nu ne-am cunoscut înainte și nu ne-am intersectat în viața politică”, a declarat pentru [gândul](#) profesorul doctor Mihail Vasile-Ozunu.

Ozunu a fost membru PDL începând cu 2006, ajungând vicepreședinte la PDL sector 6 în 2008, când a și candidat pentru un loc în Parlamentul României, nereușind să prindă mandat. În 2010, în guvernarea Emil Boc, Ozunu a fost numit de PDL secretar de stat pentru Relația cu Parlamentul, Informare publică și Creșterea calității vieții personalului, în Ministerul Apărării Naționale, fiind schimbat din funcție în mai 2012, la venirea guvernului Victor Ponta.

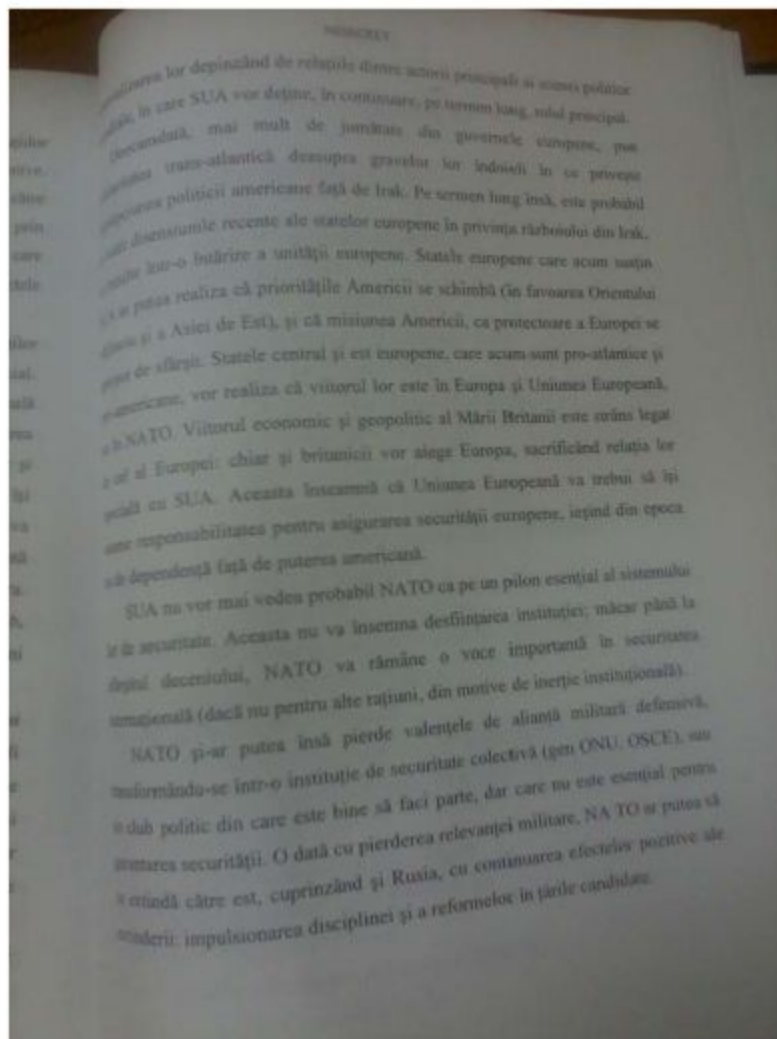
Mai jos, [gândul](#) vă prezintă fragmentele extrase din teza de doctorat a lui Adrian Duicu, alături de sursele din care au fost copiate cuvânt cu cuvânt, fără citare sau cu citare vagă (o notă de subsol la câteva pagini). Teza de doctorat este structurată în trei capitole: „Capitolul I: Spațiul de securitate european”, „Capitolul II: Organizații cu vocație de securitate pe spațiul european” și „Capitolul III: Relațiile existente între principalele organizații de securitate”.

Concluziile doctorului Duicu, copiate de la un profesor american neinspirat: SUA abandonează NATO, Rusia intră în NATO

Vom începe cu extrase din **„Concluziile”** lucrării, care încep la pagina 151 din 166, considerând că acestea ar trebui să constituie cea mai puternică

contribuie a autorului într-o lucrare academică. Ele nu doar că **sunt copiate, fără citarea sursei, din altă lucrare**, însă se potrivesc ca nuca în perete cu realitatea de astăzi. Este drept, nu este vina lipsei de putere de analiză a doctorandului Adrian Duicu, ci a profesorului american de la care a copiat, care s-a dovedit neinspirat în previziunile sale sceptice cu privire la NATO.

Ultima pagină a tezei este **traducerea adaptată a unui interviu luat în 2003 unui profesor american pe nume Charles A. Kupchan**, fost oficial al administrației Clinton, care prevestea apoteotic la vremea respectivă declinul NATO, ruperea SUA de alianță și chiar includerea Rusiei în NATO.

Pagina 157, finalul tezei de doctorat a lui Adrian Duicu.

Pagina respectivă este copiată, prin traducere, răsucire a paragrafelor și amestecare a ideilor, din interviul **"Kupchan Predicts Widening Split in Western Alliance, Foresees France Veto in Security Council to Block U.S."**, luat de Bernard Gwertzman expertului Charles A. Kupchan, de la Council on Foreign Relations, publicat pe **28 februarie 2003**.

"Deocamdată, mai mult de jumătate din guvernele europene pun solidaritatea transatlantică deasupra gravelor lor îndoieli în ce privește înțelepciunea politicii americane față de Irak. Pe termen lung însă, este probabil ca toate disensiunile recente ale statelor europene în privința războiului din Irak să rezulte într-o întărire a unității europene. Statele europene care acum susțin SUA ar putea realiza că prioritățile Americii se schimbă (în favoarea Orientului Mijlociu și a Asiei de Est) și că misiunea Americii, ca protectoare a Europei, se apropie de sfârșit. Statele central și est europene, care acum sunt pro-atlantice și pro-americane, vor realiza că viitorul lor este în Europa și UE, nu în NATO.

Will this crisis result in the end of a common foreign policy in Europe, and possibly the idea of a federal state in Europe?

In the short term, the current crisis will weaken a collective Europe and create a divisive debate about whether to follow America's lead. **In the longer run, however, I believe this crisis will strengthen a collective Europe by driving home to Europeans that America's strategic priorities are changing and that America's duty as Europe's protector are coming to an end. Effectively, the collapse of the Atlantic alliance will mean that the European Union will have to step up to the plate and assume responsibility for managing Europe's security. The Central Europeans, who remain very pro-American and Atlanticist, will ultimately realize that their future rests with Europe, not with a NATO in demise or an America that will be focusing on the Middle East and East Asia.**

Re-Engineering U
No Longer Science

Receive Blog Posts
Subscribe to the Blog

CFR Blog: Ren

Edward Alden and o
and initiatives for re
economic strength.

Labor's Digital Di

Who Hates America

Viitorul economic și geopolitic al Marii Britanii este strâns legat de cel al Europei: chiar și britanicii vor alege Europa, sacrificând relația lor specială cu

The Americans will have to give an answer as well: Are they interested in keeping NATO militarily relevant for future crises at all, or will the apparent Pentagon doctrine of "the mission determines the coalition" carry the day? For a vigorous NATO-EU security relationship to emerge from the present crisis, the following three guidelines ought to be considered:

First, there is only one way for Europe to gain influence with the United States, and that is to possess capabilities that really matter. This means the Europeans have to concentrate on those capabilities, such as ground surveillance and air transport, that the United States is in dire need of when running several overseas operations simultaneously.

To this end, NATO should take a new approach to force planning. The issue is no longer planning for capabilities that more or less copy American capabilities, only on a much smaller scale. The issue is to identify American shortfalls and weaknesses and to plan for capabilities that reduce these weaknesses. This way the EU could eventually turn into an indispensable military partner for the United States within a globally operating NATO, forestalling American temptations to go it alone and increasing its political clout in Washington.

Second, a willingness on the European side to begin a modernisation program should be met by an increased American preparedness to share technology.

Third and most important, all these good intentions will be in vain if Washington sticks to its preference for military action by U.S.-dominated ad-hoc coalitions — "NATO-à-la-carte." Of course, Europe likewise needs to improve its political credibility if it wants to become a global player. Paris should drop its arrogance, London should join the euro and Berlin would be well advised to abandon "freelance diplomacy" and do its homework, setting strategic priorities, defining foreign policy goals and accepting the security and military consequences.

Urmează apoi mai multe aserțiuni la persoana întâi ale doctorandului Adrian Duicu, precum: "Aprecieri că trebuie să ne moderăm așteptările din partea instituțiilor internaționale care își bazează activitatea lor doar pe metoda diplomatiei preventive".

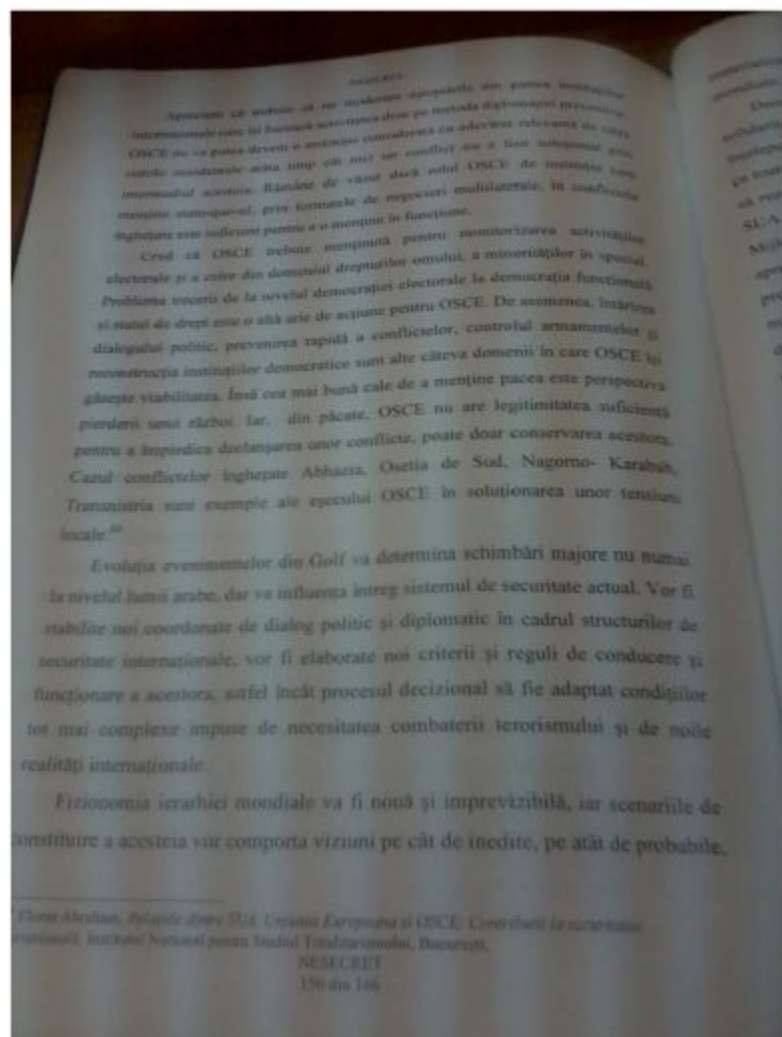
Acestea sunt copiate integral din lucrarea "Relațiile dintre SUA, UE și OSCE: Contribuția la securitatea internațională", de Florin Abraham, pe care o citează o singură dată în subsolul unei pagini, deși din ea sunt preluate pagini întregi.

de veto. Întrebarea esențială este dacă existența unor instituții în care marile puteri au drept de veto creează premisele unei reorganizări pe baze multipolare a sistemului internațional? După părerea mea nu se va întâmpla acest lucru, dacă raportul de putere reală nu se schimbă. Eu cred că trebuie să ne moderăm așteptările din partea instituțiilor internaționale care își bazează activitatea doar pe metoda diplomatiei preventive. OSCE nu va putea deveni o instituție considerată cu adevărat relevantă de către statele occidentale atâta timp cât nici un conflict nu a fost soluționat prin intermediul acesteia. Rămâne de văzut dacă rolul OSCE de instituție care menține statu-quo-ul, prin formatele de negocieri multilaterale, în conflictele înghețate este suficient pentru a o menține în funcțiune. Cred că OSCE trebuie menținută pentru monitorizarea activităților electorale și a celor din domeniul drepturilor omului, a minorităților în special. Problema trecerii de la nivelul democrației electorale la democrația funcțională și statul de drept este o altă arie de acțiune pentru OSCE. De asemenea, întărirea dialogului politic, prevenirea rapidă a conflictelor, controlul armamentelor și reconstrucția instituțiilor democratice sunt alte câteva domenii în care OSCE își găsește

Lucrarea lui Abraham, doctor în istorie, a fost prezentată în 2005, pentru o conferință organizată de OSCE la Erevan, în Armenia, pe vremea când Abraham lucra la Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului, al Academiei Române. Florin Abraham este actualmente membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS), numit în funcție la propunerea PSD. De altfel, Abraham a fost și director în cadrul Institutului "Ovidiu Șincai", fundație apropiată de PSD.

Contactat de [gândul](#), Abraham a declarat că nu îl cunoaște pe Adrian Duicu, că nu l-a ajutat la întocmirea tezei de doctorat și că, de altfel, nici nu mai are forma originală a lucrării sale, copiate de Duicu, din motive tehnice legate de calculatorul personal.

La pagina 156, din capitolul "Concluzii", doctor Adrian Duicu îl copiază din nou integral pe Florin Abraham, asumându-și la persoana I părerile acestuia, citând însă lucrarea la nota de subsol, abia la trei sferturi de pagină. Prima parte a paginii este copiată integral din lucrarea lui Florin Abraham.

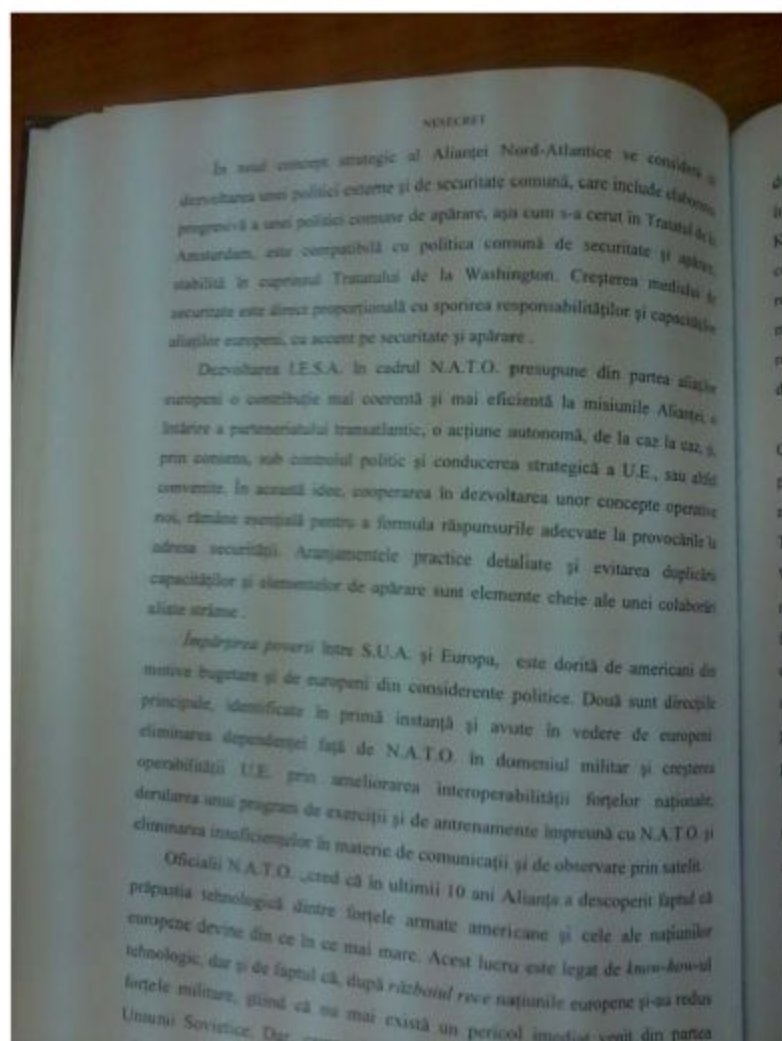
noului concept de securitate al NATO din 1999 s-a inclus posibilitatea intervenției și în afara granițelor statelor membre. Astfel încât gestionarea potențialelor conflicte militare din spațiul de la Vancouver la Vladivostok poate fi realizată prin intermediul asanumitelor „coaliții de voință”, din rândul statelor NATO (de ex. Afganistan și Irak).

OSCE este importantă pentru Federația Rusă, deoarece este o instituție în care are drept de veto. Întrebarea esențială este dacă existența unor instituții în care marile puteri au drept de veto creează premisele unei reorganizări pe baze multipolare a sistemului internațional? După părerea mea nu se va întâmpla acest lucru, dacă raportul de putere reală nu se schimbă. Eu cred că trebuie să ne moderăm așteptările din partea instituțiilor internaționale care își bazează activitatea doar pe metoda diplomatiei preventive. OSCE nu va putea deveni o instituție considerată cu adevărat relevantă de către statele occidentale atâta timp cât nici un conflict nu a fost soluționat prin intermediul acesteia. Rămâne de văzut dacă rolul OSCE de instituție care menține statu-quo-ul, prin formatele de negocieri multilaterale, în conflictele înghețate este suficient pentru a o menține în funcțiune.

Cred că OSCE trebuie menținută pentru monitorizarea activității electorale și a celor din domeniul drepturilor omului, a minorităților în special. Problema trecerii de la nivelul democrației electorale la democrația funcțională și statul de drept este o altă arie de acțiune pentru OSCE. De asemenea, întărirea dialogului politic, prevenirea rapidă a conflictelor, controlul armamentelor și reconstrucția instituțiilor democratice sunt alte câteva domenii în care OSCE își găsește

Ultimul sfert de pagină este de asemenea copiat, fără a fi citat, din studiul „Centrele de putere. De la unipolaritate la multipolaritate”, o analiză de general maior Vasile Paul și colonel Ion Coșcodaru, scrisă în cartea lor publicată în 2003 la Editura Științelor Sociale și Politice, dar și publicată de jurnalistul Miruna Munteanu în ziarul Ziu. Textul este disponibil și pe site-urile de referat.

„Evoluția evenimentelor din Golf vor determina schimbări majore nu numai la nivelul lumii arabe, dar vor influența întreg sistemul de securitate actual. Vor fi elaborate noi criterii și reguli de conducere și funcționare a acestora, astfel încât procesul decizional să fie adaptat condițiilor tot mai complexe impuse de necesitatea combaterii terorismului și de noile realități internaționale. Fizionomia ierarhiei mondiale va fi nouă și imprevizibilă, iar scenariile de constituire a acesteia vor comporta viziuni pe cât de inedite, pe atât de probabile, materializarea lor depinzând de relațiile dintre actorii principali ai scenei politice mondiale, în care SUA vor deține, în continuare, pe termen lung, rolul principal.”, scrie Adrian Duicu, copindu-i pe cei doi ofițeri.

Întreaga pagină este copiată integral dintr-un [articol publicat în 2001 de Revista Fortelor Terestre](#), sub semnătură a căpitanului Teofil Ispas, dar și într-o [seșune de comunicări a UNAP din 2006](#), în articolul "Acquis-ul comunitar în domeniul politicii externe și de securitate comună", semnat de locotenent Sorina Răduică, care de asemenea nu citează sursa. Pe internet, pasajul apare și într-un [referat publicat pe site-urile dedicate studenților](#).

ribă D S A C E R E T . a securitate externe și de securitate comună, adoptarea sistemului NATO de planificare a operațiilor, în scopul depășirii limitelor pentru operațiile militare de

U.E. în cadrul conceptului strategic al Alianței Nord-Atlantice se consideră dezvoltarea unei politici externe și de securitate comună, care include elaborarea progresivă a unei politici comune de apărare, așa cum s-a cerut în Tratatul de la Amsterdam, este compatibilă cu politica comună de securitate și apărare stabilită în capitolul Tratatului de la Washington. Creșterea nivelului de securitate este direct proporțională cu sporirea responsabilităților și capacităților aliaților europeni, cu accent pe securitate și apărare.

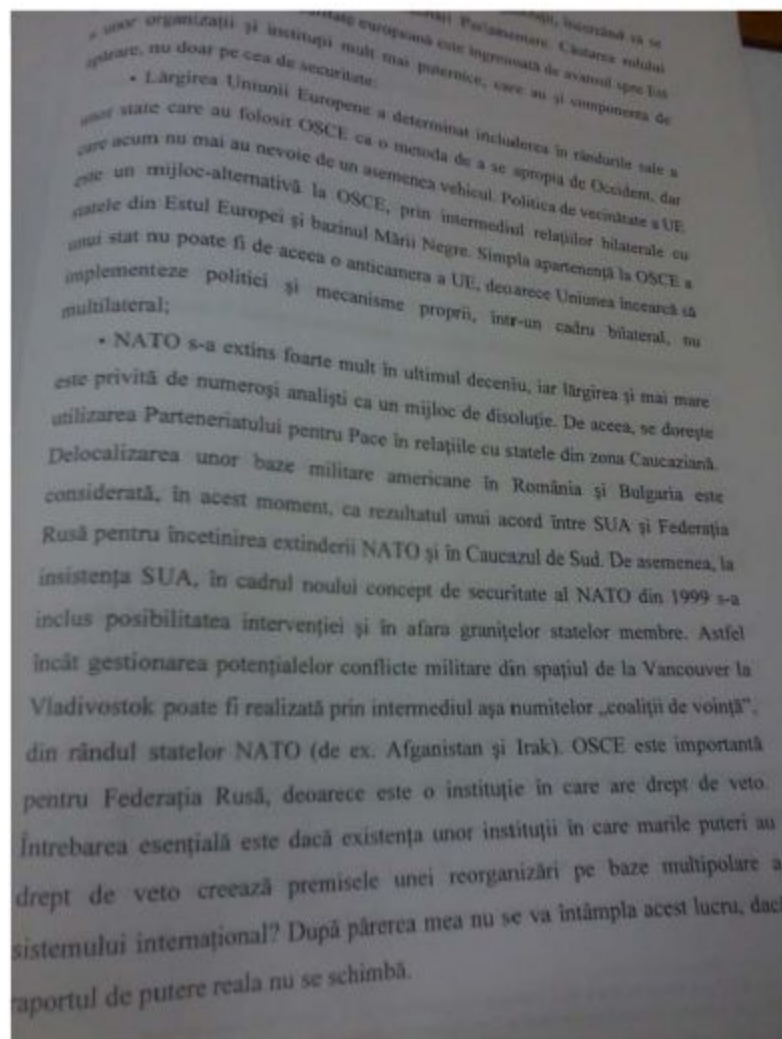
Dezvoltarea I.E.S.A. în cadrul N.A.T.O. presupune din partea aliaților europeni o contribuție mai coerentă și mai eficientă la misiunile Alianței, o întărire a parteneriatului transatlantic, o acțiune autonomă, de la caz la caz, și, prin consens, sub controlul politic și conducerea strategică a U.E., sau altele convenite. În această idee, cooperarea în dezvoltarea unor concepte operative noi, rămâne esențială pentru a formula răspunsurile adecvate la provocările la adresa securității. Aranjamentele practice detaliate și evitarea duplicării capacităților și elementelor de apărare sunt elemente cheie ale unei colaborări aliate stricte.

Împărțirea puterii între S.U.A. și Europa, este dorită de americani din motive bugetare și de europeni din considerente politice. Două sunt direcțiile principale, identificate în primă instanță și avute în vedere de europeni: eliminarea dependenței față de N.A.T.O. în domeniul militar și creșterea operabilității U.E. prin ameliorarea interoperabilității forțelor naționale, derularea unui program de exerciții și de antrenamente împreună cu N.A.T.O. și eliminarea insuficiențelor în materie de comunicații și de observare prin satelit.

Oficialii N.A.T.O. zădăresc că în ultimii 10 ani Alianța a descoperit faptul că pregătirea tehnologică dintre forțele armate americane și cele ale națiunilor europene devine din ce în ce mai mare. Acest lucru este legat de know-how-ul tehnologic, dar și de faptul că, după războiul rece, națiunile europene și-au redus forțele militare, gândind că nu mai există un pericol imediat venit din partea Uniunii Sovietice. Dar, ca...

A doua jumătate a paginii este copiată din aceeași sursă. Fragamentele apar și în cartea semnată de col. dr. Cosma Mircea și cpt. drd. Ispas Teofil, "Integrarea României în structurile europene și euro-atlantice", la Editura Academiei Forțelor Terestre, în 2001.

Un alt fragment din teza lui Adrian Duicu:

Fragmentul este copiat integral din lucrarea lui Florin Abraham, "Relațiile dintre SUA, UE și OSCE: Contribuția la securitatea internațională", fără a fi citat.

constituirea unei Adunări Parlamentare. Cautarea rolului OSCE în arhitectura de securitate europeană este îngreunată de avansul spre Est a unor organizații și instituții mult mai puternice, care au și componenta de apărare, nu doar pe cea de securitate:

• Lărgirea Uniunii Europene a determinat includerea în rândurile sale a unor state care au folosit OSCE ca o metoda de a se apropia de Occident, dar care acum nu mai au nevoie de un asemenea vehicul. Politica de vecinătate a UE este un mijloc alternativ la OSCE, prin intermediul relațiilor bilaterale cu statele din Estul Europei și bazinul Mării Negre. Simpla apartenență la OSCE a unui stat nu poate fi de aceea o anticameră a UE, deoarece Uniunea încearcă să implementeze politici și mecanisme proprii, într-un cadru bilateral, nu multilateral;

• NATO s-a extins foarte mult în ultimul deceniu, iar lărgirea și mai mare este privită de numeroși analiști ca un mijloc de disoluție. De aceea, se dorește utilizarea Parteneriatului pentru Pace în relațiile cu statele din zona Caucaziană. Delocalizarea unor baze militare americane în România și Bulgaria este considerată, în acest moment, ca rezultatul unui acord între SUA și Federația Rusă pentru încetinirea extinderii NATO și în Caucazul de Sud. De asemenea, la insistența SUA, în cadrul noului concept de securitate al NATO din 1999 s-a inclus posibilitatea intervenției și în afara granițelor statelor membre. Astfel încât gestionarea potențialelor conflicte militare din spațiul de la Vancouver la Vladivostok poate fi realizată prin intermediul așa numitelor „coalitii de voință”, din rândul statelor NATO (de ex. Afganistan și Irak). OSCE este importantă pentru Federația Rusă, deoarece este o instituție în care are drept de veto. Întrebarea esențială este dacă existența unor instituții în care marile puteri au drept de veto creează premisele unei reorganizări pe baze multipolare a sistemului internațional? După părerea mea nu se va întâmpla acest lucru, dacă raportul de putere reală nu se schimbă. Eu cred că trebuie să ne moderăm așteptările din partea instituțiilor internaționale care își bazează activitatea doar pe metoda diplomatiei preventive. OSCE nu va putea deveni o instituție considerată cu adevărat relevantă de către statele occidentale atâta timp cât nici un conflict nu a fost soluționat prin intermediul acesteia. Rămâne de văzut dacă rolul OSCE ca instituție care

Fragmente extrase în scris din doctoratul lui Duicu, toate copiate din alte surse

Pagina 23, extras transcris de mână de reporterul **gândul** din teza de doctorat a lui Adrian Duicu: „În plan internațional, omenirea traversează o situație fără precedent, fiind profund marcată de acțiunile absurde ale unor forțe ce promovează terorismul ca mijloc de influențare a comunității internaționale și de slăbire a stabilității mondiale”.

Fragmentul este copiat din **Strategia de Securitate Națională a României, 2001**: "Pe plan internațional lumea traversează o situație fără precedent, fiind profund marcată de acțiunile iraționale ale unor forțe ce promovează terorismul ca mijloc de divizare a comunității internaționale și de slăbire a stabilității mondiale în general".

Un alt fragment de la pagina 23 este de asemenea copiat fără citare: „Acesta fenomene și procese au dus la creșterea complexității naturii relației dintre problemele interne și cele externe ale statelor, ceea ce complică și mai mult calea spre identificare a cauzelor negative din mediul de securitate și a modalităților de influențare a acestora”.

Fragmentul apare identic în articolul „**Securitate Internațională – Tendințe și evoluții**”, publicat de **generalul în rezervă Stan Petrescu** în revista **Geopolitică, nr. 12 din 2005**. Nici aceasta însă nu pare a fi sursa originală a fragmentului, pentru că și **generalul Petrescu** a copiat, ca și **Duci**, fraza din **Strategia Națională de Securitate a României 2001**, fără să citeze sursa.

SECURITATE INTERNAȚIONALĂ - TENDINȚE ȘI EVOLUȚII -

Stan PETRESCU

1. REPERE GEOPOLITICE ȘI GEOSTRATEGICE

Mediul de securitate este un concept relațional ce presupune o adaptare și o ajustare permanentă a unui set de parametri interni (economico-sociali, politici, militari, juridici, culturali și morali) la condițiile mediului internațional, un proces cu o dinamică fluidă, orientat spre prezervarea spațiului, idealurilor și valorilor comune și, totodată, punerea acestor elemente într-un echilibru stabil, neafectat de factori de risc sau de amenințări.

În prezent, situația geopolitică și geostrategică cunoaște transformări profunde, cu umări esențiale asupra stării de securitate a tuturor statelor, asupra capacității acestora de a-și promova și a-și proteja interesele naționale. Complexitatea mediului de securitate, rezultată ca efect al proceselor de globalizare, precum și al altor procese, cu accentuarea decalajelor economice și tehnologice, a generat și continuă să genereze noi riscuri și amenințări. Mai mult, evoluția acțiunilor teroriste, de la nivelul unor acțiuni izolate la nivel de operație organizată și condusă planificat, în manieră militară, a adus omenirea și, implicit, mediul de securitate, într-o stare de securitate fragilă. În plan internațional, omenirea traversează o situație fără precedent, fiind profund marcată de acțiunile absurde ale unor forțe ce promovează terorismul ca mijloc de influențare a comunității internaționale și de slăbire a stabilității mondiale. Aceste fenomene și procese au dus la creșterea complexității naturii relației dintre problemele interne și cele externe ale statelor, ceea ce complică și mai mult calea spre identificarea cauzelor negative din mediul de securitate și a modalităților de influențare a acestora.

Capitolul II, descrierea instituțională a ONU, pagina 40 (extras copiat de mână de reporterul **gândul**): „Programul are la bază raportul întocmit de un grup de experți condus de fostul ministru de externe algerian, Lakhdar Brahimi. Raportul Brahimi prefigurează un program complex de reformă, menit să transforme operațiunile de menținere a păcii într-o activitate cu caracter provizoriu, desfășurată la limita minimă a resurselor și cu o organizare precară, într-o funcție principală a ONU, îndeplinită în condiții de coerență organizatorică și eficiență”.

Fragmentul este copiat integral dintr-un document al **Ministerului Afacerilor Externe, Direcția ONU și Instituții Specializate, publicat în ianuarie 2001** și transformat în referat disponibil pe internet și pe site-ul Facultății de Administrație Publică a SNSPA, care însă citează sursa.

Totodată, România a fost admisă ca membru în toate nivelurile de participare la sistemul SHIRBRIG (UN Stand-by Forces High Readiness Brigade), inclusiv în Elementul de planificare (Comandamentul Brigazii).

REFORMA SISTEMULUI OPERAȚIUNILOR ONU DE MENȚINERE A PACII

La data de 21 august 2000, printr-o scrisoare adresată președintelui Adunării generale a ONU și președintelui Consiliului de Securitate, Secretarul general ONU, Kofi Annan, a lansat un program ambicios de reformă a sistemului operațiunilor de menținere a păcii. Programul are la bază raportul întocmit de un grup de experți condus de fostul ministru de externe algerian, Lakhdar Brahimi.

A.	Substanța	Raportului
	Raportul Brahimi prefigurează un program complex de reformă, menit să transforme operațiunile de menținere a păcii într-o activitate cu caracter provizoriu, desfășurată la limita minimă a resurselor și cu o organizare precară, într-o funcție principală a ONU, îndeplinită în condiții de coerență organizatorică și eficiență	Este avută în vedere instituționalizarea unor proceduri

Pagina 43, în subcapitolul despre OSCE: "Carta de la Paris, semnată la nivel înalt în noiembrie 1990, a marcat un punct de cotitură în istoria OSCE".

arme".

În esență, regăsim în analiza Uniunii Europene asupra riscurilor de securitate aproape aceleași riscuri ca cele identificate de Conceptul Strategic al NATO și de Strategia Națională de securitate a SUA. Conceptul Strategic însă se concentrează asupra unei arii mai restrânse de probleme reflectând rolul NATO în apărarea colectivă. Spre deosebire de SUA, UE nu stabilește o conexiune atât de strânsă între terorism, arme de distrugere în masă (ADM) și "state falimentare". Totuși, UE recunoaște înfricoșătorul scenariu al accesului teroriștilor la ADM-uri. Strategia Europeană admite că UE poate recurge la forță pentru a împiedica construirea de ADM și afirmă sprijinul pentru atacurile pre-emptive. Cu toate că, la prima vedere, există o identitate de poziții asupra acestor subiecte majore, în opinia analiștilor europeni o atenție egală se acordă și riscurilor tradiționale, precum instabilitatea regională, crimele împotriva umanității, crima organizată, statele cu regimuri totalitare, malnutriția, riscuri care nu pot fi abordate prin simple măsuri militare.

În legătură cu mijloacele de contracarare a acestor riscuri, după 11 septembrie 2001, nimeni nu pune la îndoială dreptul la autoapărare prevăzut de articolul 51 al Cartei Națiunilor Unite, elocvente fiind, în acest sens, oferta imediată a NATO de a se aplica prevederile articolului 5 din Tratatul de la Washington și sprijinul unanim al comunității internaționale (Rezoluțiile 1373 și 1378 ale Consiliului de Securitate) față de acțiunea

40/47

40/47

militară împotriva regimului taliban, în baza dreptului de autoapărare împotriva unui stat implicat direct în acțiuni teroriste.

Divergențe apar asupra accepțiunii americane potrivit căreia *dreptul legitim de autoapărare într-o anumită situație devine un drept permanent*, un fel de imperativ moral pentru Statele Unite, în numele apărării colective a democrației, acordând, *de facto*, Statelor Unite, un statut permanent aparte, deasupra dreptului internațional. În mod explicit, Paul Wolfowitz, adjunctul secretarului de stat pentru apărare, declara în februarie 2002: "Am fost atacați. Nu avem nevoie de rezoluția ONU pentru autoapărare". Potrivit noii lor strategii, Statele Unite consideră că, în apărarea democrației, are libertate deplină de acțiune și promovează un nou concept legat de alianțe: "misiunea trebuie să determine coaliția". Prin urmare, autoritățile americane nu mizează pe un sprijin militar din partea aliaților europeni, cu excepția acțiunilor având drept scop menținerea păcii, iar diferențierile de poziții în cadrul Uniunii Europene și noul concept american de formare de coaliții *ad hoc* pentru acțiunile propuse vor fi, în continuare, surse de dispute în cadrul parteneriatului transatlantic.

Pagina 92, extras transcris de mână de reporterul [gândul](#) din teza de doctorat a lui Adrian Duicu:

„La unul dintre poli există voci care spun că acesta reprezintă un pas înainte în proiectul de integrare europeană. Crearea unei forțe europene capabile să acționeze autonom va conferi UE o oarecare putere hard care să sprijine PESC. Se va ajunge prin PESA la o mai bună dezvoltare a forțelor militare comune, necesitate care a devenit o evidență în urma incapacității Europei de a acționa fără sprijinul SUA în fața valurilor succesive de crize din Balcani, în anii '90. Forța nu ar trebui să fie în mod necesar o Armată Europeană, dar trebuie să devină o forță militară capabilă să conducă o serie de operațiuni rară a fi asistată de NATO sau SUA”.

Fragmentul este copiat integral din aceeași lucrare cu autor neidentificat, fără citare.

Viitorul apărării europene

Apărarea europeană avansează cu pași siguri, cel mai adesea din cauza evenimentelor internaționale care îi determină pe conducătorii europeni să-și consolideze cooperarea, iar Adoptarea Constituției Europene va permite realizarea unui nou progres semnificativ în acest domeniu.

În ce privește direcția de dezvoltare a Politicii Europene de Securitate și Apărare, există concepții diferite:

1. La unul din poli, există voci care spun că aceasta reprezintă un *pas înainte în proiectul de integrare europeană*. Crearea unei forțe europene capabile să acționeze autonom va conferi UE o oarecare putere "hard" care să sprijine Politica Externă de Securitate Comună. Se va ajunge prin PESA la o mai bună dezvoltare a forțelor militare comune, necesitate care a devenit o evidență în urma incapacității Europei de a acționa fără sprijinul SUA în fața valurilor succesive de crize din Balcani în anii 90. Forța nu ar trebui să fie în mod necesar o Armată Europeană, dar trebuie să devină o forță militară capabilă să conducă o serie de operațiuni rară a fi asistată de NATO sau SUA.

Datorită PESA, UE va deveni până la urmă responsabilă pentru

Pagina 109, extras transcris de mână de reporterul [gândul](#) din teza de doctorat a lui Adrian Duicu:

“NATO reprezintă legătura transatlantică prin intermediul căreia securitatea Americii de Nord este în permanentă conexiune cu securitatea Europei. Ea reprezintă efortul colectiv (sic!) depus de către membrii săi pentru susținerea intereselor lor comune în problema securității”.

Fragmentul este copiat din [Manualul NATO ediția 2001](#).